

EL PUNT - 18 d'agost de 2006

Deu anys musicals de pot petit

El Musical Més Petit celebra el seu desè aniversari amb quatre espectacles en cartellera

JORDI BORDES / Barcelona

La companyia El Musical Més Petit celebra el seu desè aniversari fidel a la seva filosofia: treballs que s'allunyen de l'espectacularitat de Broadway i que busquen

una proximitat amb l'espectador. En deu anys, segons explica el director Daniel Anglès, han tingut temps per néixer i morir unes quantes vegades. Cada comiat d'espectacle els ha suposat un problema

(«on guardem el material que hem generat si seguim sense locals»). Per a l'aniversari, hi ha previst aixecar quatre produccions, dues d'elles noves: *Merrily we roll along*, de Stephen Sondheim i *De pel·lícula*.

També es recuperarà el seu primer espectacle (*Tu, jo, ell i Webber i Schönberg*) i es prepara el salt a Madrid amb la presentació de *Hedwig & el centímetre cabreado*, un musical convertit en film de culte.

El Musical Més Petit mai havia demanat els drets de representar un espectacle perquè sempre jugava ajuntant peces de diferents autors i títols. Ara, amb *Merrily*, s'ha hagut de demanar el permís a Sondheim. No ha estat fàcil perquè aquesta obra, estrenada a Broadway fa 25 anys, tenia un repartiment de trenta intèrprets. Al Villarreal, la companyia el farà amb sis actors i només cinc músics. Aquesta nova lectura ha permès concentrar l'acció i destil·lar els moments de més emoció. *Off Broadway* i *Hedwig* han estat dos títols d'inflexió en la carrera de la companyia, que es consolidarà amb *Merrily*: un pas a la trama, sempre, però, sempre aturant-se al mínim indispensable, a l'essència.

La peça es representarà del 8 de setembre al 29 d'octubre. Anglès opina que aquesta és una obra de culte molt adequada a la seva història, ja que parla d'un grup d'artistes que es retrecen no haver seguit fidels als seus ideals i a treballar junts. La peça es narra de present a passat: els personatges passen de tenir quaranta anys a tenir-ne vint.

La segona producció nova d'El Musical Més Petit és *De pel·lícula*. Aquesta peça, de fet, la prepara la companyia clònica, que té previst fer gira per Catalunya amb aquest espectacle que fa un homenatge al cinema a través de les seves bandes sonores. El Musical Més Petit² compatibilitza aquesta producció amb *De l'òpera al musical*, que repassa l'evolució del cant líric del segle XVII al XXI.

La peça més significativa de la temporada és *Tu, jo, ell, ella... i deu anys més*. S'estrenarà el 24 de novembre al Temporada Alta i, posteriorment, es representarà al Romea per Cap d'Any. Després preveuen fer temporada a Barcelona. No ho fan al Versus, el local que els va donar a conèixer perquè, tot i omplir, no els surten els números. Per això aspiren a sales de format mitjà. L'estratègia de mercat

Una escena d'*Off Broadway*, que, juntament amb *Hedwig*, és el títol d'inflexió en els deu anys de trajectòria d'El Musical Més Petit. / GABRIEL MASSANA

es fixa en la representació de *Hedwig* a Madrid. És un títol que pot obrir portes a noves temporades amb produccions més costoses. El musical d'òpera rock, que simula un concert en què el cantant narra la seva transformació a rocker

transsexual a l'Alemanya de l'Est, va tenir una posterior versió cinematogràfica. A Barcelona, va aguantar una setmana als Maldà. A Madrid, s'hi va estar tres anys.

El Musical Més Petit es compta entre les poques

companyies nascudes als noranta que s'han mantingut a escena. Anglès confessa que no s'esperava la travessia d'aquests deu anys. Ell creia que podria viure d'actuar i s'ha trobat treballant en altres camps artístics per poder pujar a

les fustes després. Barcelona té un relació «imprevisible, d'amor-odi» amb els musicals. Això fa que no pugui donar feina als talents que volen fer musicals. De fet, els membres de la companyia han variat constantment.

Com una família nombrosa sense diners

Susanna Domènech explica, gràficament, que El Musical Més Petit es pot comparar amb «una família sense massa recursos econòmics però a qui encanta tenir fills». Al Versus, van omplir tota una temporada. El resultat va ser que cap dels quatre actors va cobrar un cèntim i es van regalar, això sí, «un viatge», comenta Anglès.

Un any després, emparat per Josep Maria Flotats, van representar *El somni de Mozart*. Va ser un èxit amb un centenar de representacions. Però va suposar una pressió molt forta per a la companyia. L'obra duia el seu segell, però el TNC va contractar individualment els cantants. La companyia, amb 50.000 pessetes de capital social, havia de respondre a unes expectatives molt elevades després del pas pel TNC. El glop més amarg, en deu anys, ha estat l'experiència de *Canta Diva*. Havia de ser el salt al gran reconeixement amb una creació pròpia. Va ser un daltabaix: van haver de pagar deutes durant tres anys.

Anglès comentava, irònicament, dimecres: «Les institucions ens han ajudat molt a estar en el format de produccions més petites.» Això ha canviat aquest any ja que l'Institut Català de les Indústries Culturals ha signat un conveni a tres anys que els permetrà disposar de capital per preparar tres produccions noves. De fet, el director i ànima d'El Musical Més Petit, no renuncia al virtuosisme: «Que et cantin i et ballin, t'expliquin una història, o no.» La fórmula, que va servir per construir *Tu, jo, ell, ella... Un cop més... una mica de música* (22 intèrprets cantant un repertori d'un centenar de cançons que triava, cada vespre, l'espectador) i *Jugant a Rodgers*, la depassa la tragicomèdia de *Merrily*.